

يا وه وسلّی زندگی کهم يا له هجرانی مرم
غه یر یه چشت ترهک نه نجام و ناغازم نییه
«ته مکین کرمانی»

ده سپیک

که فەرهنگی سی بهرگی فارسی-کوردی «زانستگای کوردستان» له چاپ دهرهات و
چوو بهردهستی هاو زمانانی هیژا، پیشوازییه کی یه کجار باشیان لی کرد و له ماوه یه کی
کهمدا بلاو بووه و هیشتا نه گه یشتبووه کوردستانی باشوور، تهواو بوو. ئیستاش بازاری
کتیبان تینوویه تی.

به یاری خوا، پاش پیداجوونه وه یه کی وردینانه و زیاد کردنی پتر له سی ههزار
وشه ی تر له باکوور و باشوور - که تا ئیستا به یارمه تی ئیوه کۆمان کردۆته وه - له
داهاتوویه کی نزیکدا، چاپی دووه می ئه وه فەرهنگه دهرده که وی و دهستی خاوه نی
خۆی ده گری.

پرسیارێک: باشه له سه رینه ی ئه وه فەرهنگه که - وه ک دیاره - جی خۆیشی کردۆته وه،
ئه م فەرهنگه یه که بهرگییه مان بو چ بوو؟

- فەرهنگی وشه، سی قهواره یه: گه وه، ناوه ندی (یه که بهرگی) و چکۆله؛ ئه وانه
هه رکام جی خۆیان هه یه و ئه رکی خۆیان له سه ره و هیچیان جیگای هیچیان ناگره وه

و شوین بهوانی تر لیژ ناکهن. ئە گهریش چاویک له پیشه کی فه رههنگه سی بهرگییه که بکهین، ههر لهوئی، برپاری له چاپدانی ئەم یه که بهرگییه و چکۆله کهشی به دوا، راکه یه نراوه.

باسی تایبه تمه ندییه کانی سی بهرگییه که و ئەرکی سه رسانی و ئەوهی لی چاوه پروانی ده کرئ - به کوردی و فارسی - له پیشه کییه که یدا کراوه و لی ره پیویست به دووپاته کردنه وه نییه. ههر ئەوهنده مان له بیر بی که ئەو کتیبه کۆگای وشه و دهسته واژه و قسهی نهسته قی زمانه که مانه، له سه رانسهری کوردستان؛ یه کهم بو پاراستیان له مه ترسی له بیر چوونه وه و نه مان و فه وتان؛ دووه هم بو فی ر بوون و ناشت کردنه وه یان و هاوردنیانه سه ر زار و په ری کاغه ز و کتیبان، به یارمه تی زمانی فارسی، بو زۆر به ی زۆری کوردی رۆژه لات؛ که فارسی ده زانن.

به لام له فه رههنگی ناوه ندیدا - که ئینگلیسی «CONCISE» ی پی ئیژن - مه رجمان گه وه یی و به ربلاوی نییه. ئە گه ر بو وشه یه کی فارسی وه کوو «اکنون»، چل یان زیاتر به رامبه ری کوردیمان هه یه و له سی بهرگییدا نووسراون، لی ره دا پیویست ناکا هه موویان ریز که ین و بیان نووسین. کاری گرنگ بو فه رههنگی ناوه ندی، هه لیژاردنه؛ لهو چل وشه، نیوهی هه لیژیره! کام وشه سه ره کی تره و ده بی هه بی؟ کامانه یان لهوانی تر گیراون و ده کرئ لاجن؟ لیمایه ک پازده مانای هه یه؛ پینجی، شه شی ده بی لابه ی! کامه لاده به ی؟ کیهه یان داده نیی؟ هه ولمان له فه رههنگی ناوه ندیدا، جی کردنه وه ی لیما (مه دخه ل) ی زیاتره له شوینیکی بهر ته سک تر دا. به شیوه یه ک که ئەوهی گرنگ تره، بمینی و هه مووش له بهرگییدا جی یان بیته وه.

له م فه رههنگه دا تا ئەو راده که ماناکان تی که ل نه بن و خوینه ر تووشی گرفت نه کا، وشه هاوواتا کانمان له شوینیکی سه ره کیدا کۆ کردۆ ته وه و لهو شوینه، چه ند هاوواتا و شروقه ی کوردی و ههروه ها هاومانا فارسییه کانیمان هی ناوه و به م شیوه ئەو لیمایه بوخوی بوته چاوکه یه کی زانیاری، له مه ر ئەو وشه و هاوماله کانیه وه. له باقی شوینه کان

که ئەو ھاوواتایانە بوونەتە لیما، بە نیشانە فامکیک، ئاماژەمان کردۆتەووە سەر
سەچاوەکە، زۆرتر بە ژمارەیه کەووە و بەس.

ئەم شیوازە چەند فایدەیی ھەبوو؛ یەکیان ھەراوونەووەی مەودا، بەبۆنەیی دابەزینی
راوەی شروۆقەکاری و بەرامبەرنووسی؛ لەو گرنگتر، ئاراستە کردنی کۆمەڵی وشە
ھاوماناکان، بە کوردی و فارسی، بەتایبەت بۆ پالەستە نووسەرەن و وەرگیپران و لە
سەرینەیی ئەوانە، لاچوونی لیلی لەسەر مانای زۆریک وشە کە چەند مانایان ھەیە و لە
ھیندیک مانادا، لەگەڵ وشە یان وشەگەلی تردا یەک دەگرەووە.

ئەلبەت ئەنجامدانی ئەو گەلە، لەگەڵ دژواری زۆردا، ھیندیک گیروگرفتیشی
بارھینا کە دەگەرپتەووە بۆ چەند وردەکاری زمانی و تایبەتمەندی ھیندیک وشە لە باری
ماناییەووە. بۆ وینە: وشە ھەیە چوار مانا ھەڵدەگری، ۱ و ۲ لەگەڵ وشە یەکی تردا ھاوواتایە؛
۲ و ۴ لەتەک یەکی تر و ۱ و ۳ لەیەل دانە یەکی دیکە. جا وەرە و لەم پێچەلانیچەدا سەر
دەرکە!

بۆ پارێز لەم گرتە و دژوار نەبوونەووەی کارەکە، ئەوئەندەش قوولمان نەکردۆتەووە و لەو
نیوانەدا راوەیە کمان راگرتووە.

زۆر بەھیواین ئەم کتیبە - کە بەرھەمی کاریکی دژوار و تیکۆشانیکی درێژخایەنە -
جی پەسندی زمانزانان و وێژەوانانی گەلەکەمان بی.

ئەمجار داخواریک: لە ھەموو خوینەرانی ھێژا داوا دەکەین یەکەم جار کە ئەم فەرھەنگە
دەخویننەووە، ھیندیک لەگەڵی ھەلکەن و راوەستن تا چۆناوچۆنی کارەکەیان بۆ
دەردەکەوێ و پێی راڤین. ئەوجار داوھرییان ھەرچۆنیک بی، ئیمە ملکەچین.

براتان: **ماجد مەردۆخ رۆحانی**

سنە، رێبەندانی ۱۳۸۸ (۲۰۱۰)

